

24 MEI 2007

Griffienummer
1297/2007

Repertoriumnummer

Aangeboden te
Mechelen op

.....
Niet te registreren,
De e.a. inspecteur

Guido Wellens

Kennisgeving
art.
op
aan :

Uitgifte afgeleverd
aan:
.....
op
C.D.nr

Vrijgesteld van griffierecht (Art. 280.2 W.R.R.)
Afschrift ter kennis gebracht in uitvoering
van artikel 1030 van het Gerechtelijk Wetboek

83

De rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, derde kamer, rechtsprekend
in burgerlijke zaken, wijst het volgende vonnis :

A.R.V. nr. 07/523/B

INZAKE :

Inzake het verzoek tot inwilliging van de verklaring tot verkrijging van de
Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring gedaan op 11.12.2006
voor de Ambtenaar van de Burgerlijke stand te Willebroek door :

De heer ██████████, geboren te Rouadi (Marokko) op
15.08.1974, wonende te 2830 Willebroek, Oude Dendermondsestraat 23,
van Marokkaanse nationaliteit,

verschijnend in persoon;
en bijgestaan door zijn raadsman meester **M. Grouwels**, advocaat te 1030
Brussel, er kantoorhoudende Adolphe Lacomblélaan 59-61 b5;

Gelet op het negatief advies van de heer Procureur des Konings te
Mechelen d.d. 26.02.2007;

Gelet op het aangetekend schrijven van de raadsman van betrokkene d.d.
13.03.2007 aan de Ambtenaar van de burgerlijke stand te Willebroek met
verzoek om zijn dossier over te maken aan de rechtbank van eerste aanleg
te Mechelen;

Gezien de oproeping bij gerechtsbrief d.d. 04.04.2007;

Gehoord op de zitting van 03.05.2007 verzoeker bijgestaan door zijn
raadsman meester Grouwels M.;

Gehoord in dezelfde zitting de heer M. Van Rooy, eerste substituut-
procureur des Konings in zijn behouden negatief advies;

Gelet op het strafdossier 43.21.262-99 dat in lezing werd meegedeeld door
de Procureur des Konings;

Beoordeling

1.
Met betrekking tot het verzoek van de heer ██████████ om de
Belgische nationaliteit te verkrijgen bij toepassing van artikel 12bis van het
Wetboek van de Belgische nationaliteit (hierna W.B.N. genoemd) bracht de
Procureur des Konings een negatief advies uit, waarbij werd verwezen naar

een vonnis van de correctionele rechtbank te Mechelen dd. 03.04.2000, waarbij betrokkene zou veroordeeld zijn tot 5 jaar gevangenisstraf met drie jaar uitstel en 75 BEF geldboete wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

2. Algemene principes met betrekking tot de "gewichtige feiten" waarvan sprake in art. 12bis W.B.N.:

Overeenkomstig artikel 12bis §2, derde lid van het W.B.N. kunnen slechts gewichtige feiten eigen aan de persoon een beletsel vormen voor de nationaliteitsverkrijging, waarmee wordt bedoeld "(1) feiten (2) uit de sfeer van de delinquentie die (3) een zwaarwegend of gewichtig karakter hebben en (4) eigen zijn aan de persoon" (M. Van de Putte en J. Clement, 'Nationaliteit', A.P.R., 2001, p. 50, nr. 118).

Naar aanleiding van de voorbereidende werken van de Wet van 1 maart 2000 merkte de Minister van Justitie in de Commissie Justitie van de Kamer op, in antwoord op diverse amendementen die de bedoeling hadden de term "gewichtige feiten" nader te omschrijven, dat de te stemmen wet op dit punt niets zou wijzigen.

Hij verwees naar de circulaire van 6 augustus 1984 waarin de notie "gewichtige feiten" voldoende verduidelijkt werd.

Ook in de Commissie Justitie van de Senaat stelde de Minister van Justitie dat de invulling van de term gewichtige feiten niet moest gebeuren in de wet, waarbij hij eveneens naar de circulaire van 1984 verwees (zie: Senaat, Wetgevingsstuk nr 2-308/3).

De omzendbrief van 6 augustus 1984 (B.S., 14 augustus 1984) stelt in dit verband het volgende:

"De belemmering moet uit gewichtige feiten, eigen aan de persoon, voortvloeien. Aangezien dit verschilt van dat van strafrechtelijke inbreuk dient de rechter nauwkeurig aan te geven om welke gewichtige feiten, eigen aan de persoon, het gaat Het is niet noodzakelijk dat deze feiten werden vastgesteld door een strafrechtelijke veroordeling. Zelfs als dit niet het geval is, dienen er perken te worden gesteld aan elk risico van willekeur en moet de rechter nader omschrijven welke die gewichtige feiten, eigen aan de persoon, zijn. Het is vanzelfsprekend dat niet iedere strafrechtelijke veroordeling een beletsel vormt. Daarentegen kan een veroordeling die een beletsel vormt, in het buitenland uitgesproken zijn. Een ander feit dat in overweging kan worden genomen is de omstandigheid dat tegen belanghebbende een besluit van uitzetting of een maatregel tot terugwijzing uit het Belgisch grondgebied is genomen."

In zijn omzendbrief van 20 juli 2000 (B.S. 27.07.2000) vulde de Minister van Justitie deze richtlijnen als volgt aan:

"Ik acht het evenwel nuttig eraan te herinneren dat niet iedere strafrechtelijke veroordeling een beletsel wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon vormt. Zo kunnen de anciënniteit van de veroordeling, de mindere ernst of de eventueel verschoonbare aard van de gepleegde inbreuk - naar gelang de omstandigheden - inhouden dat een veroordeling niet constitutief is voor gewichtige feiten eigen aan de persoon. Omgekeerd, kan dit beletsel bestaan zonder strafrechtelijke veroordeling,

bijvoorbeeld de omstandigheden die tegen belanghebbende een besluit van uitzetting of een maatregel tot terugwijzing uit het Belgisch grondgebied is genomen. Het kan bijvoorbeeld ook gaan om feiten van zware delinquentie die al dan niet worden gestraft, om inbreuken op de veiligheid van de Staat, terroristische activiteiten, spionage of uitgesproken weigering om de Belgische wetten na te leven. Zo kan ook een in het buitenland uitgesproken veroordeling in aanmerking worden genomen."

Steeds zal dan ook in concreto moeten nagegaan worden of de door de heer Procureur des Konings voorgelegde feiten ernstig genoeg zijn om een "gewichtige feit" uit te maken.

Zo stelde het Hof van Beroep te Antwerpen bijvoorbeeld dat een éénmalige kassadiefstal in een winkel waar de betrokkene op leercontract was geen gewichtig feit uitmaakte in de zin van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (zie: Antwerpen, 3 februari 1998, T.V.R. 1998, p. 81).

Zie in dit verband ook Senaev, P., Compendium van het Personen- en Familierecht, waar die in nr. 379 als voorbeelden van gewichtige feiten opgeeft: zware delinquentie, spionage, uitgesproken weigering om onze wetten na te leven, banden met terroristische of fundamentalistische organisaties.

Ook de tijd die sedert de feiten verlopen zijn en de houding van de betrokkene zelf tegenover de Belgische samenleving spelen een rol bij de in concreto beoordeling door de rechtbank.

3. De algemene principes in casu concreet toegepast:

De heer [REDACTED] werd in casu niet veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar; hij werd "slechts" veroordeeld tot 5 maand gevangenisstraf met drie jaar uitstel en 75 BEF geldboete

Lezing van het dossier wijst uit dat het in casu om een familiale ruzie ging, waarbij verzoeker en zijn vader op 22 maart 1999 met elkaar in ruzie kwamen, en er wederzijdse slagen gegeven werden tussen verzoeker en zijn vader, waarvoor trouwens ook de vader veroordeeld werd.

Lezing van het dossier wijst bovendien uit dat de vader van verzoeker enkele maanden later, op 29.08.1999, ook zijn andere zoon, de broer van verzoeker, slagen toebracht.

621
Het door de heer Procureur des Konings aangehaalde beletsel moet gewichtige feiten betreffen, eigen aan de persoon van de vreemdeling, overeenkomstig de hoger uiteengezette algemene principes.

De in casu nader omschreven feiten kunnen, gelet op hun context, niet beschouwd worden als de uiting van een uitgesproken weigering om de Belgische wetten na te leven of als "gewichtige feiten" in de zin van art. 15 W.B.N en zoals hoger geëxpliciteerd.

Ondertussen blijken verzoeker en zijn vader weer verzoend te zijn met elkaar, blijkt verzoeker reeds elf jaar bij dezelfde werkgever te werken, en

zijn er, sedert 22.03.1999, geen negatieve berichten omtrent de houding van verzoeker tegenover de Belgische samenleving, bekend.

Deze gegevens, samen met de lange tijd die verlopen is tussen het feit dd. 22.03.1999 en het afleggen van de verklaring tot verkrijging van de Belgische nationaliteit (11.12.2006), maken in casu het feit dat er op 22.03.1999 in het kader van een familieruzie wederzijdse slagen gegeven werden tussen verzoeker en zijn vader, niet beschouwd kan worden als de uiting van een uitgesproken weigering om de Belgische wetten na te leven of als "gewichtige feiten" in de zin van art. 12bis W.B.N en zoals hoger geëxpliciteerd.

De heer [REDACTED] voldoet dan ook aan alle voorwaarden van artikel 12bis W.B.N., zodat zijn verzoek gegrond kan worden verklaard.

Gelet op artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en op de artikelen 569,22° en 628,9° van het Gerechtelijk Wetboek,

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Vermeldende de toepassing van de artikelen 2, 9, 30, 34, 35, 36, 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en van de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro en de in uitvoering hiervan genomen Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000,

Ontvangt het verzoek en verklaart het gegrond.

Verklaart dienvolgens het negatief advies van de heer procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen dd. 26.02.2007 tegen de overeenkomstig artikel 12bis, §1, 3° W.B.N. op 11.12.2006 door de heer [REDACTED] geboren te Rouadi (Marokko) op 15.08.1974, wonende te 2830 Willebroek, Oude Dendermondsestraat 23, voor de Ambtenaar van de Burgerlijke stand te Willebroek afgelegde verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit ongegrond;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en zeven, waar zitting hadden:

de heer R. Hobin, alleen zetelend rechter,
de heer M. Van Rooy, eerste substituut-procureur des Konings,
Mevrouw E. Verbinnen, griffier,

E. VERBINNEN

R. HOBIN